

TIMIDIN: MORE THAN "JUST" KARBANOT

(1) במדבר פרק כח

(א) וַיְדַבֵּר יְקִיָּוֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) **צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: (ג) וְאִמְרַתְּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיקְוֹק כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: (ד) אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: (ח) וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לִיקְוֹק:**

(2) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה לט

והמצוה הל"ט היא שצונו להקריב במקדש שני כבשים בכל יום. ואלו נקראין תמידין. והוא אמרו יתעלה (פינחס כח) שנים ליום עולה תמיד. וכבר התבאר סדר הקרבתם ומעשיהם בשני מיומא (כה - כז ב) ובמסכת תמיד (פ"ג - ד):

(3) רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק א הלכה א

מצות עשה להקריב שני כבשים עולות בכל יום והם הנקראים תמידין, אחד בבקר ואחד בין הערבים שנאמר שנים ליום עולה תמיד וגו'

(4) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת הלאוין

ושני תמידין וקטרת בקר וערב וקרית שמע נמנים שתיים שתיים שהן מצות אינן מעכבות זו את זו וזמנה שלזו לא זמנה שלזו (כמ"ש סוף שרש יא).

(5) ספר המצוות לרמב"ם שורש יא

השרש האחד עשר שאין ראוי למנות חלקי המצוה בפרט חלק חלק בפני עצמו כשיהיה המקובץ מהם מצוה אחת: ... וזה שכל מה שאמרו החכמים (מנחו' כז א - כח ב סוכה מז א) בו שהדבר הפלוני והפלוני מעכבין זה את זה הנה הוא מבואר שהם מצוה אחת. כמו ארבעה מינין שבלולב ולחם הפנים עם לבונה זכה שתיעשה עמו שלשונם מזה (מנחו' כז א) הסדרים והבזיכין מעכבין זה את זה, הנה זה מבואר שהיא מצוה אחת... והוא אמרם שם יכול שהן שתי מצוות מצות תכלת ומצות לבן תלמוד לומר והיה לכם לציצית מצוה אחת היא ואינה שתי מצות. הנה כבר התבאר לך שאפילו החלקים שאינם מעכבין זה את זה פעמים יהיו מצוה אחת כשיהיה הענין אחד. כי הכוונה בציצית למען תזכרו. אם כן כלל הדבר המחייב לזכרון מצוה אחת יימנה. הנה לא נשאר לנו אם כן שנביט במנין המצות לאמרם מעכבין או אינם מעכבין כי אם לענין לבד האם הוא ענין אחד או ענינים רבים

(6) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה י והמצוה העשירית היא שצונו לקרוא קריאת שמע בכל יום ערבית ושחרית והוא אמרו יתעלה (פי שמע) ודברת במ בשבתך בביתך וגו' ובשכבך ובקומך. ...

(7) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה כח והמצוה הכ"ח היא שנצטוו הכהנים להשים קטורת פעמיים ביום על מזבח הזהב

(8) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה כה והמצוה הכ"ה היא שנצטוו הכהנים להדליק הנרות תמיד לפני י"י

(9) ספר המצוות לרמב"ם שורש יג

השרש השלשה עשר כי המצות לא יתרבה מספרם במספר הימים שתתחייב בהם המצוה ההיא: מן המבואר כי יש שם מצות מתחייבות בשעור אחד מזמן ידוע. ופעמים יהיה השיעור ההוא מדובק והוא שיתחייב מעשה המצוה ההיא ביום אחר יום כגון הסוכה והלולב (עי' קסח - ט). ופעמים יהיה החיוב בימים ידועים כמו הקרבנות. וכמו שנאמר על דרך משל מוסף ראש חדש שהיא מצוה אחת והיא הצווי שצונו שנקריב קרבן מוסף כשתתחדש הלבנה. ואם יאמר אומר למה זה לא יימנה מוסף כל חדש וחדש מצוה בפני עצמה, נשיבהו אם היה זה כן מנה גם כן תמיד כל יום מצוה בפני עצמה והקטרת הקטורת בכל יום מימות השנה מצוה בפני עצמה והטבת הנרות התמידות כל יום ויום מצוה בפני עצמה. ואחר שלא תמנה אלא הענין המצווה בו התחייב באי זה זמן שהתחייב כן לא תמנה מוסף ראש חדש זולת מצוה אחת

(10) השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת העשין

מצוה יא שנצטוינו להקריב כל הקרבנות הבאים בנדבה או בחובה בין שני התמידין לא קודם תמיד שלשחר ולא אחר תמיד שלבין הערבים. והוא אמרו ית' (ר"פ צו) וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלים כל הקרבנות כולם (פסחי נח א) ירצה לומר שמשעה שיסדר הכהן המערכת כאמרו יתע' ובער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר יערוך עליה העולה הידועה שהיא עולת הבוקר ועליה יקטיר וישלים כל הקרבנות לא על התמיד הבא בערב וזו היא מצות עשה.

(11) ויקרא פרק ג (ה) וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח לִיקְוֹן:

ויקרא פרק ו (ה) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּיֻקַּד בּוֹ לֹא תִכָּפֶה וּבָעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן יַעֲצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:

(12) ספר החינוך מצוה תא

שנצטוינו בעבודה זו התמידית שהיא פעמים ביום בזריחת השמש ובנטותו לערוב, למען נתעורר מתוך המעשה הזה ונשים כל לבנו וכל מחשבותינו לדבקה בשם ברוך הוא, כאומרי כמה פעמים שהאדם נפעל וטבעו מתעורר לפי עסק מעשהו, ולכן בהיות האדם

נכון בטבעו שצריך לתקן לו מזון פעמים ערב ובקר, נצטוו שישים מגמתו ועסקו בעסק עבודת בוראו גם כן שתי פעמים, לבל תהיה עבודת העבד לעצמו יתרה על עבודתו לרבו, וכל זה למה, כדי לעורר רוחו וחפצו תמיד לזכור את בוראו,

ונוהגת מצוה זו בזמן הבית, והיא מן המצוות שהן **מוטלות על הציבור**, ויותר על הכהנים, ואם שמא חס ושלום יתרשלו בה שלא להקריבם בכל יום ביטלו עשה זה, והשגגה נתלית על כל עדת בני ישראל היודעים בדבר אם יש כח בידם לתקן בשום צד.

(13) משנה מסכת תענית פרק ד משנה ב

[ב] אלו הן מעמדות לפי שנאמר (במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלם של כהנים של לויים ושל ישראלים הגיע זמן המשמר לעלות כהנים ולויים עולים לירושלם וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהן וקוראין במעשה בראשית: